तदेवाह ॥तवेत्यादिना ॥ अयं वनवासह्यः ॥ दोषत्यदेषित्वापहभवशोचिति ॥त्वां त्वांविना ॥ तत्कतेकर्मणि देवकृतत्ववुद्धित्वांविना अन्यःकामष्टत्तयोरिहतयोर्नित्यंपितृनाम कशच्वोः कामं मनोरथंमनसापिकथंकुर्यात्॥अनुष्ठानंतुदूरतइतिभावः ॥१ ५॥ वरस्य वास्तवंदैवकतत्वमभ्युपत्याप्याह॥ यद्यपीति ॥ तयोः पित्रोः प्रतिपत्तिस्वदिभिपेकविघ टनविषयाबुद्धिरपि दैवीच देव्येवेति यद्यपि तेमतं तथापि तत्वया स्वमतमप्येतद्वपेक्षणीयं यतस्तदपि ईदशं विरुद्धकारिदैवमपि नरोचते॥एवंच वियभातुर्ममासंमतत्वादिदं 🔆 त्वयात्याज्यमितिभावः ॥१६॥ किंच त्वादशस्य देवालंबनवादोप्ययुक्तद्त्याह॥ विक्कवइति॥ लोकाप्रसिद्धइत्यर्थः संभावितात्मानः सर्वलोकश्लाघ्यशौर्यादिमंतः ॥१ ७॥ तवायंधर्मसंयोगोलोकस्यास्यविगर्हितः ॥मनसापिकथंकामंकुर्यात्वांकामवत्तयोः॥तयोस्विहतयोनित्यंशच्वोःपित्रभिधानयोः ॥ ३ ५॥ यद्यपिप्रतिपत्तिस्तेदैवीचापितयोर्भतं ॥ तथाप्युपेक्षणीयंतेनमेतद्पिरोचते ॥ १६॥ विक्कवावीर्यहीनोयःसदैवमनुवर्तते ॥ वीराःसंभावितात्मानानदैवंपर्युपासते ॥ १७ ॥ दैवंपुरुपकारेणयःसमर्थःप्रवाधितुं॥नदैवेनविपन्नार्थःपुरुपःसावसीदति॥ १८॥ द्रक्षंतित्वचदैवस्यपोरुपंपुरुपस्यच ॥दैवमानुपयारचव्यकाव्यक्तिर्भविष्यति॥१९॥अचमेपोरुषहतंदैवंद्रक्ष्यंतिवैजनाः॥ यैदेवा दाहतंते । प्रधावितमहंदैवं ।। २०॥ अत्यंकुशमिवोद्दामंगजंमदजलोद्धतं ॥ प्रधावितमहंदैवंपोरुपेणनिवर्तये ॥ २१॥ लोकपालाः समस्तास्तेनाद्यरामाभिपेचनं॥नचक्ररस्नास्त्रयोलोकाविहन्युःकिंपुनःपिता॥२२॥ समर्थः त्वादशः विपनार्थः हतप्रयोजनः सत्वादशः॥१८॥ ननु देववाधनसामर्थ्यं नकस्यापिइतिचेत्तत्राह ॥द्रक्ष्यंतीति ॥ पौरुपं वलं द्रक्ष्यंति लोकाइतिशेषः ॥ व्यक्तिः प्रवलदुर्वलत्वविकः ॥अद्य मस्पारुषेणेतिशेषः ॥१९॥ त े देवाहअयेति ॥ येर्दैवादाहतं राज्याभिपेचनं ते दृष्टं तेजनाअयमत्पौरुपहतं दैवं द्रक्ष्यंति॥ यदैवादितिपाठे ॥ यस्मादेवादाहतं येनदेवेनाहतमितियावत् ॥ दृष्टं येर्जनैर्दृष्टं ते 🔆 । जनास्तद्देवं मत्पौरुपहतंद्रक्ष्यंतीत्यर्थः ॥ २० ॥ अत्यंकुशं अतिकांतांकुशच्यापारं उद्दामं उत्कष्टदामं निःशृंखलमितियावत् ॥ प्रधावितं अभिमुखंधावितं पौरुषेण स्वग तबलेन निवर्तये ॥ २१ ॥ दैवनिवर्तनं स्ववलस्येपत्करमित्याह ॥ लोकत्यादि ॥ २२ ॥